

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petil-vrate po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrť leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Radi praznikov in nedelje izide, prihodnja številka „Domovine“ v petek, dne 7. novembra t. l., kar naj blagovole cenjeni naročniki vzeti naznanje, da ne bodę nepotrebnih reklamacij.

Današnja številka „Domovine“ zaseglo nam je državno pravdnistvo radi članka „Svoji k svojim!“ V članku govorili smo o deželnozborskih volitvah z ozirom na naše meščanstvo. V celem članku je popis razmer popolnoma splošen, zato nikakor ne more imeti § 302. svojo moč. Proti tej konfiskaciji vložimo ugovor, ker vendar to, kar je vsem dovoljeno, nam ne sme biti prepovedano.

Oddaja šolske stavbe.

Na Vidmu ob Savi se odda stavba nove petrazredne šole s stanovanjem za nadučitelja v proračunjenem znesku 43000 K brez oprave. Vsa dela se oddajo le enemu podjetniku. Vadij znaša 10% stavbne vsote.

Načrti, stroškovnik in stavbni pogoji leže pri podpisnem krajnem šolskem svetu na ogled, kamor se naj tudi pismene ponudbe najdalje do **25. novembra t. l.** pošljejo.

Krajni šolski svet Videm, dne 30. oktobra 1902.

Predsednik: **Novak**

(466) 1

LISTEK.

Smrtni angel.

Hladni vetrovi vejejo od bližnjih gor sem, na katerih se blešče kaplje tako svetlo-belo kot pajčolani angeljev in se izpreminjajo v rahlih solčnih žarkih kot bisernica na dnu morja. Lahno se pripogibljejo zadnje jesenske cvetke po poljanah in dobravah, medel in slab je njihov cvet, kot so slabi in brez moči solčni žarki, ki se spuščajo v dolgih, povprečnih potezah na zemljo. Ah, kje so časi, ko je sijalo solnce žarko in vroče, ko se je kopala v njegovem objemu vesoljna zemlja, ko so cvetele cvetke tako bujno, v tako svetlih živih barvah, ko se je razprostiral cvetlični vonj po zraku in je bilo vse omamljeno od te čarobne lepote. Pisani, živobojni metulji so nalik živim rožam plavali po zraku, se poigravali v solčni svetlobi, sedali na ovetlice in srkali med. Vse je bilo polno življenja: v zraku, toplem in mehke, v zeleni, sočnati travi, razgrnjeni nalik ogromni, baržunasti blazini po zemlji, na razkošno obloženem drevju, povsod brez izjeme je obhajalo življenje svoj veliki

praznik. A zdaj so se osuli poletni ovetovi, trava je porumenela, narava umira.

Kam tako hitiš, stara ženica, kam te vodiš onemogla in drhteče noge? Z velikim vencem v rokah, v črni obleki speje proti pokopališču, saj je danes Vseh vernih duš dan. Ženica, ne hodi na oni tih vrt, ne hodi! Tam spavajo mrtvi, in smrtni angel plava nad grobovi z mrzlimi velikimi peruti, pod katerimi leženi človeku kri v žilah, ako se ga dotaknejo. Ženica, in če te angel vglada, opazi tvojo bomo postavo, razorana lica in drhteče ude ter zaveje nad teboj s perutnicami, mrzlimi kot severni vetrovi, legla bodeš v grob k svojemu sinu in k svojemu možu.

A ženica je odmajala z glavo; ne boji se mrzlega angelja, ne boji se črne zemlje. Da, še celo ljuba jej je zemljica, mehka in prostorna, saj v njej spavata sin in mož, in ona jima nese na grob venec, spleten iz jesenskih rož, sveže življenje nese v smrti hram, na pokopališče.

V zvoniku so zadoneli zvonovi žalno in mlo, a tudi nekako slovesno, kot bi pozdravljali mrtve, kot bi jim peli v spomin, danes, na Vseh vernih duš dan. Lahno so plavali zvoki nad grobovi, božajoče se plazili med črnimi križi in

mramornatimi spomeniki in se slednjč izgubljali nekje v daljavi.

Ženica je dospela na grob svojih dragih, zeleni venec je obesila na visoki črni križ, sveč je nasadila v blagoslovljeno prst in sklenila roki: „O Bog, dodeli možu in sinu večni mir in pokoj, ti veš najbolje, koliko sta trpela na svetu, ti veš, da sta zaupala v tebe, in da sta k tebi molila v trpljenju!“ In molitvica za molitvico je odplavala proti nebu.

A kako je to ženica, da si ostala tako sama na svetu? Tako slaba si in veta, od starosti že vsa onemogla, in vendar ti je smrt dosedaj še prizanesla! Vzela ti je moža in sina, ki sta bila oba krepkejša, oba močnejša od tebe.

Da, tvoj mož, kako je bil trden, kakšna moč je bila skrita v njegovih rokah, žilavih in koščenih, a napadla ga je bolezen, ona zavrtna dolgotrajna bolezen, ki se vleče in vleče, a slednjič zahteva z neusmiljeno gotovostjo svojo žrtev.

Oni dolgi jesenski večeri, mračni, megleni in deževni, ko je zunaj zavijala burja tako votlo, tako strahotno, pela svojo turobno pesem o življenju, ki ginę, vene in umira počasi, počasi — — — One dolge noči, brez konca, in kraja

Zaplenjeno!

Vlada in Slovenci.

Še predno je bil sklican državni zbor, se je poročalo, da namerava ministrski predsednik povabiti zastopnike vseh narodov, ki so državno-zborski poslanci, na pogovore, ki naj bi bili za podlago pogajanjem glede sprave o narodnem vprašanju, da bi nastal mir in red v državnem zboru, in bi bila vlada v stanu rešiti nagodbo in carinski tarif. Vabila so bila res razposlana, ali način, kako je vlada pri tem postopala, mora politike vseh slovanskih plemen siliti k največji previdnosti, da se ne vjamejo v nastavljenost. Povabljeni so bili zastopniki vseh narodov, iz-
vzemši Slovence in Hrvate.

Že po tem je vsej Körberjevi akciji pritajen pečat enostranosti. Zanj torej niti ne obstoji pereče narodno vprašanje Jugoslovancev. Izgovor, da se gre tu samo za interese Čehov, nima veljave že valed tega, ker so povabljeni na ta posvetovanja tudi zastopniki Nemcev iz alpskih dežel. Le jugoslovanskim poslancem, zastopnikom dveh narodov, se ne dovoljuje beseda. To ni le nespoštovanje našega in hrvatskega naroda, ampak tudi kruto žaljenje in zasmehovanje, in sicer tem hujše, ker so ravno Jugoslovani najbolj prikrajšani v svojih, po ustavi zajamčenih pravicah, in jim je narodnost tako v nevarnosti, kakor nobenemu drugemu plemenu.

Ali če si ministrski predsednik domišlja, da se na ta način izogne potrebni rešitvi našega jezikovnega vprašanja, potem se jako moti. O jezikovnem vprašanju Jugoslovancev se mora skupno razpravljati s češkimi. Ali vsaj zagotovilo se mora dati, da po rešitvi češkega jezikovnega vprašanja pride tudi do pravičnega sporazumljenja v naših deželah v obliki zakona.

Po vsej pravici moramo torej zahtevati od naših poslancev, da na merodajnem mestu odločno ugovarjajo takemu zapostavljanju. Kajti, ako se jih tako zasmehovalno prezira v najvišjih parlamentarnih krogih, jim mora to izpodkopati ugled in spoštovanje med volilci. Vsak Jugoslovane mora biti mnenja, da si je vlada tekom časa zadobila prepričanje, da more jugoslovanske stranke pridobiti samo z hlinjeno prijaznostjo in

praznimi obljubami. Da je temu tako, je vzrok pomanjkanje energije in odločnosti naših poslancev, in ker nimajo skupnega programa. Tak program pa bi lahko imeli vključno cepljenju v dva kluba, ako bi imeli le dobro voljo. Zakaj že razmere same med Jugoslovani silijo v ospredje narodni program.

Dani Körber je bil jugoslovanski poslanec, za tem dejstvom pa tiči še drugi vzrok, ki razkriva vladine namene. Čehi so imeli vzroka dovolj, da so zavrnili Körberjev predlog glede sprave med Čehi in Nemci. Kajti s tem predlogom je Körber pokazal, kam meri; on hoče namreč polagoma vpeljati nemščino kot državni jezik. Vlada je svoje načrte zgradila na podlagi nemških zahtev, katere so avtočasno obelodanili v znanem bin-koštnem programu.

A z dejstvom, da jugoslovanski poslanci niso bili povabljeni, stopa še bolj jasno na dan nastavljenost. Vlada se postavlja tu na stališče Nemcev, da namreč mi nimamo zaokroženih slovanskih ozemelj, ki bi tvorili jasno oddeljeno jednoto. Vlada priznava stališče Nemcev, ki je ti zavzemajo v nameri, da bodo zidali most od Severnega morja pa do Adrije.

Ker je vladi to nemško stališče odločilno, zato zanjo sploh ni jugoslovanskih poslancev kakor zastopnikov tega ozemlja. Vlada vidi tudi v članih nemške stranke zastopnike slovenskega dela Koroske in Štajarske, a kot zastopnika Kranjske ima poslanca Schwegela, ki je poslanec nemškutarskega veleposestva kranjskega.

To je jasen dokaz, da hoče vlada uresničiti nemške zahteve. Sicer pa utrjujejo to trditev razne vladine odredbe glede šolstva, in posebno potrjuje imenovanja sodnih uradnikov v slovenskih deželah. Vključno vsem pritožbam naših poslancev se Slovincem godi krivica dan na dan z nastavljanjem nemških uradnikov na Slovenskem in z ustanavljanjem in pospeševanjem nemških šol, da izpodkopujejo slovenski jezik. Če premislimo nemške zahteve, vidimo, kako se ista po postopanju vlade polagoma med Jugoslovani spreminjajo v dejstva.

Sedanja vlada se je pokazala dosedaj po vseh svojih delih kot skrajno škodljivo Slovanom. Ta vlada podpira Nemce na vse mogoče načine in kaže z dejanji, da se je postavila popolnoma na stališče Nemcev, in da je njihov program tudi njen program. Zato pa mora sedanja vlada na vsak način pasti, ker pomenja za Slovence največjo nevarnost. Körber mora iti pot svojih prednikov, v slovenski Avstriji ne bo uganjal nemške politike. Dolžnost naših poslancev je, da strmoglavijo sedanje vlado.

Za ljudsko izobrazbo.

Znanje je moč. Uresničenje tega pregovora najdemo v celi zgodovini, vidimo ga pa tudi lahko na lastne oči pri sosedih.

Demokracijskih nauk o izjednačenju premoženja ne more odobravati noben trezno misleč človek. Zato pa mora vsak istiniti izobraženec

zeleti izjednačenje znanja. Znanost naj bi ne bil privilegij nekaterikov, ki imajo sredstev za študije. Dočim vidimo tedaj v prizadevanju socialnih demokratov nekaj brezsrčnega pohlepa in — zavistnega nagona po lastnem uživanju, je ono gibanje, ki skuša zanesti znanost med sloje, simpatično in kulturno.

To gibanje se je zaneslo iz Angleške, kjer se je v mestu Cambridge ustanovila leta 1873. človekoljubna družba, kateri je bilo geslo: znanost je udomačiti pri ljudstvu. Znanost ne sme biti predprava izvoljenih slojev. S tem je bil postavljen tudi temelj socialnemu izboljšanju.

Veda se je širila med ljudstvo na dva načina. Prebivalstvo v večjih mestih, kjer so višje šole, se je poučevalo v posebnih brezplačnih tečajih v vseh panogah znanstva v lahko umljivi in praktični obliki. Za kmečko prebivalstvo pa so se priredili v vseh večjih vaseh praktični tečaji, kjer se je poučevalo nazorno v vseh panogah umnega gospodarstva.

Uspehi so se pokazali razun na Angleškem posebno lepi na Danskem, kjer so se najprej oprijeli iz Anglije prinesene metode. Danska je mala država ter šteje jedva nekaj več prebivalstva, kakor nas je Slovencev. Dasi je 20 odstotkov dežele nerodovitne, nima rudnin in le 5% gozda, je vendar ena najbolj cvetočih in najbogatejših dežel. Odkod to? Strokovno in splošno izobraženo prebivalstvo.

V vsaki vasi na Danskem obstojijo že 50 let zimski poučni tečaji, katere obiskujejo otroci in starci, ko ni nujnega dela na polju, ter se poučujejo v vsakovrstnih praktičnih stvarih. Ti tečaji niso državni, temuč si jih posamezne vasi same vzdržujejo. Poučujejo učitelji, pastor in številni potovalni učitelji. Največja važnost pri pouku se seveda polaga na kmetijstvo, posebno živinorejo. Te dve stroki sta valed tega sploh na Danskem na vrhuncu, ter hodijo iz vseh kmetijskih držav, tudi iz naših dežel, strokovnjaki se učiti na Dansko. Živinoreja in vse kar je z isto v zvezi, je na Danskem tako razvito, da nosi deželi na leto 200 milijonov kron. Ali ni to naravnost neverjetna vsota za tako malo državo? Razun blagostanja pa je prineslo to splošno poučevanje ljudstvu tako splošno obrazbo, da Danska sploh nima ljudi, ki bi ne znali čitati in pisati, a knjig in časopisov je v deželi toliko, da ima vsaka kmečka hiša svojo knjižnico.

Ali bi se ne dalo tudi pri nas kaj ukreniti za boljše naobrazbo ljudstva, za splošno omiko? Sposobnih učiteljev bi končno ne manjkalo v vsaki fari, le dobre volje bi bilo treba od obeh strani, učiteljih in učečih se. Samo povdarjanje o gospodarskem nazadovanju, našega ljudstva ne bo rešilo.

Celjske in štajarske novice.

(Naši kandidatje so) za celjski okraj, kmečka skupina dr. Ivan Dečko in dr. Juro Hrašovec; za mestno skupino Celje-Brežice dr. Josip Karlovšek. Za brežki okraj, kmečka skupina dekan Josip Žičkar. Za šoštanjslovenjegraški okraj, kmečka skupina Ivan Vošnjak; za mestno skupino Šoštanj-Slovenjigradec dr. Fran Mayer. Za ptujski okraj, kmečka skupina dr. Fran Jurtela; za mestno skupino Ptuj - Ormož - Ljutomer - Središče dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj. Za mariborski okraj, kmečka skupina prof. Fran Robič in Janez Rošker. Za ljutomersko-gornjeradgonski okraj, kmečka skupina ni oficijelnega kandidata in se odločitev prepušča volilcem. To so narodni slovenski kandidatje. Volilci udeležite se volitve polnoštevilno, da bode zmaga v čast in ponos štajerskim Slovincem. Narodni volilni odbor.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) ima zdaj svoj posebni tamburaški zbor. Ustanovil se je pred kratkem, in so njegovi ustanovitelji tudi že prav veščji in izborni tamburaši. Prvo vajo so imeli v četrtek, in upati smemo, da se bo mladi zbor v kratkem času toliko izkuril, da bo nastopal pri zabavnih večerih in večjih vese-

ko je zunaj deževalo iz gostih, nizkih oblakov, kaplje so bile ob okna in se plazile po šipah, a v sobi je bilo vlažno, pusto, niti luč ni hotela goreti. ... Ne li, ženica dobro se spominjaš onih časov, onih večerov, onih noči, mrzlih, meglenih, ko je v sobi vzdihoval tvoj mož, sopol pridušeno, da so se čuli piskajoči glasovi, kašljali nepretrgoma in težavno, da se mu je potresalo izsesano in izmozgano telo, a zunaj v vetru in dežju je trkala smrt na okna in čakala, dokler ni dočakala.

In tvoj sin, tudi nánj še nisi pozabila, ženica, še dobro braniš v spominu njegovo po stavo silno in visoko. A tudi on je umrl. Bil je v tvornici za delavca; govorili so večkrat, da je njegovo delo nevarno, da se lahko ponesreči, da ga lahko zgrabi stroj z jeklenimi zobmi, da zaide mej kolesa, mej jermena, ki vrve, brenče in hropejo v neznanih, groznih zvokih.

In nekoč so te poklicali v tvornico, češ, da se je pripetila mala nesreča, Ha-ha mala nesreča! Sin tvoj, edini sin je ležal v zadnjih trenutkih, podrtaval in se vil v smrtnih bolečinah. Stroj mu je malone oddrobil glavo, kosci okrvavljenih možganov so ležali raztreseni

po tleh, in sin tvoj je ležal v veliki luži krvi, ki se je kadila in penila.

Zadnjič so mu vztrepetale žilice, mišice se zadnjič krčevito napele, in vsa moč je izginila, življenja vir je usahlil, ure so se sinu iztekle.

Stroji pa so grmeli, kolesa brenčala, da se je potresal vzduh.

In zdaj počivata oba tu v grobu, mehka prst ju je odela, in zdaj brani oba mraza in vseh bolečin.

Nad zemljo pa vejejo mrzli vetrovi, in smrtni angel plava nad grobovi. Lučice trepetajo v vetru in ugašajo, venci na križih se gibljejo, molitve kipe proti nebu.

In ženica, ti si tudi prižgala sveče na grobu? Toda sveče nočejo goreti, — smrtni angel plava in veje z mrzlimi perotmi, in sveče ugašajo. Ženica, opazil te je smrtni angel, opazil je tvojo borno postavo in zapisal te je med one, ki ob letu ne bodo več med živimi. Mrzlo je na grobeh, vetrovi so prignali oblake od vseh strani in pokrili nebo, sneg pričinja padati in zavija zemljo v mrtvaško haljino.

Smrtni angel — — —

licah. Društvo je v zadnjem času toliko napredovalo, ter se je takó pomnožilo število njegovih članov, da sedanji, sicer obširni prostori ne bodo več zadostovali. Zato je društvo prisiljeno misliti na to, da si preskrbi svoj lastni „Delavski dom“. Z bloki se je že nabral ustanovni zaklad, a to nabiranje prispevkov se mora še z večjo agilitetjo izvrševati. Sedaj ima društvo svoj pevski in tamburaški zbor, zato bo lahko prirejalo veselice v ta namen. Kaj bi prosili ohole nasprotnike, naj nas milostno vzemo pod streho; plačevati je treba društvu ogromno najemnino, zakaj bi si torej ne skušalo postaviti svoj lastni dom, ki se je pokazal tako potreben? Torej energično na delo. Društvo naj ima svojo lastno hišo, da mu ne bo treba beračiti pri naših nasprotnikih!

(Za „Dijaški dom“ v Celju) poslal je g. Vekoslav Bahovec iz Maribora 13 K, kateri znesek se je nabral v veseli družbi. Srčna hvala!

(V spomin rajnikom.) Kakor že več let sem, pelo se bode tudi letos v spomin ranjnim na okoliškem pokopališču na predvečer Vernih duš t. j. prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne nagrobnice. Zapeli bodo pevci „Celjskega pevskega društva“ in „Delavskega podp. društva“ skupno. Vaja v ta namen bode danes zvečer točno ob 8. uri v društvenih prostorih „Delavskega podpornega društva“ ter se vsi pevci vlijudno vabijo, da se iste polnočestvino udeležijo.

(Koncert na Martinovo nedeljo.) Niso še obmolknili glasovi zadnje velike veselice „Večera v slovenskem raju“, že se nam obeta zopet zelo zanimiv in zabaven večer. Na Martinovo nedeljo, dne 9. listopada priredi „Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov“ v „Narodnem domu“ s sodelovanjem „Celj. pevskega društva“ in narodne godbe ter gg. Salmiča in Beno Serajnika koncert, katerega mnogovrsten in obširen spored nam obeta izborna zabavo. V vinorodnih krajih je že od nekdaj v splošni navadi, da se prijatelji in znanci na Martinovo zbirajo, se skupno veselijo pri „novemu“, ki ima še le krščen biti, ter mu takorekoč kumejejo. To priliko je porabilo zgoraj omenjeno društvo za prireditev koncerta, pri katerem bode gostilničar g. Lajovic postregel z izvrstnim „mladim“ iz raznih krajev; preakrbljeno pa je tudi za tiste, kateri „starega“ bolj obrajtajo. Gosp. Salmič preseneči nas s posebne vrste godbo, da se družba ne bode dolgočasila, gosp. Serajnik zaziblje pa nas s svojimi gosli v rajske sfere godbene umetnosti. „Celjsko pevsko društvo“ pod vodstvom g. Koruna nas bode z deloma novimi skladbami presenetilo. Končno pa skrbi oddelek narodne godbe za — prijateljice in prijatelje plesa. — Govori se še o nekih zelo zanimivih godbenih avtomatih, katere bomo imeli priliko ta večer poslušati. Manjkalo pa seveda ne bode „Martinove gosi“, ki se bode javno dražbala. Preakrbljeno je torej za vsakovrstno zabavo. S tem koncertom bode zaključeno letošnje koncertovanje in ker je čisti dobiček tega zadnjega koncerta v tem letu namenjen družbi sv. Cirila in Metoda ter podpornemu zakladu odvetniških in notarskih uradnikov, torej v dobrodelne namene, želimo, da bi bili prostori „Narodnega doma“ na Martinovo nedeljo, pretesni.

(Osebnost.) V stalni pokoj je stopil deželni sodni nadsvetnik g. Jul. Ledenic v Gradcu ter dobil naslov dvornega svetnika.

(Zalec.) Kakor je bilo naznanjeno, vršila se je dne 26. t. m. glavna skupščina „Zveze slovenskih gasilnih društev za Spodnjo Štajarsko“ in sicer natančno po sporedu. K zborovanju poslane so svojo zastopnike gasilna društva iz Žalca, Sv. Jurij ob T., Zatkovava, Mozirje, Sv. Peter v S. d., Trbovlje, Dol, Sv. Jurij ob j. ž., Škale, Sv. Janž na Drav. polju, Cezanjevci. Druga društva poslala so pooblastila in brzojavne pozdrave. — Gospod predsednik pozdravil je navzoče in otvoril zborovanje ter predstavil zastopnika tvrške R. A. Smekal g. Franja Samša iz Zagreba in zastopnika zavarovalne družbe „Assicurantioni Generali“ v Trstu. Iz poročila tajnika smo razvideli, da je pri „Zvezi“ 19 gasilnih društev, da je „Zveza“ ustanovila pet novih gasilnih društev, dalje da je izdala slovenski vežbenik in tako upeljala med društvi enako slovensko vežbanje, katero pa je slično vežbanju štajarskih gasilnih društev. Pri „Zvezi“ stoječa društva se vežbajo v sloven-

skem in nemškem jeziku, imajo popolnoma one pravice in koristi kot društva stoječa pri deželni „Zvezi“. Pri „Zvezi“ stoječa društva dobivajo iz deželnega ognjegasilnega zaklada enake podpore, in udje posameznih društev „Zveze“ enake odškodnine v slučaju nesreče kot ona pri „Deželni zvezi“. Razložek je le ta, da se pri „Zvezi“ slovenska gasilna društva slovensko in nemško izvežbajo, da se organizujejo, da so takorekoč slovenska armada, kar pa ni, če so pri deželni nemški „Zvezi“. Več kot pristopi gasilnih društev k „Zvezi“, večja bode moč, več se bode dalo doseči. Glavna skupščina, katera je zvolila svojim predsednikom g. Jos. Širca, blagajnikom g. Antona Petriček, tajnikom g. Ivana Kač in načelnikovemu namestniku g. Franca Voh iz Žalca, sklenila je, da si izvoli svoj list in sicer za sedaj „Domovino“, ako bode ta odprla za slovenske gasilce posebno predalce, da zamorejo gasilna društva potom lista med seboj govoriti in poročati društvene reči.

(Občinske volitve v Št. Petru v Sav. dol.) bile so v torek dne 28. t. m. Lenkovijanci so se poprej hrusteli, kako bodo prišli voliti in slovenski stranki zopet iztrgali občino in na novo postavili za župana slavnega Lenka. Ali ko je prišel dan volitve, so si premislili ter ostali lepo doma v zapečniku. Prišli so torej samo slovensko narodni volilci v prav obilnem številu ter volili enoglasno v odbor naslednje: V III. razredu za odbor niki: Čremošnik Franc, Zajc Jakob, Vratnik Janez, Hrovat Franc, Mastnak Franc Voh Matevž; za namestnike: Mastnak Florijan, Kač Anton in Vozlič Matevž. V II. razredu za odbornike: Golčer Franc, Krušij Matija, Škorjanc Matevž, Terglau Alojz, Volf Jožef, Rand Vinko; za namest. niki: Mravjek Janez, Zajc Peter. V I. razredu za odbornike: Hrovat Blaž, Karnovšek Martin, Mastnak Stefan, Ušen Vinko, Šteiner Janez, Četina Peter; za namestnike: Fagina Lovro, Ločičnik Martin, Verdev Blaž. — Menda je nemškutarji v občini Št. Peter odklenkalo za vedno!

(Železnica Grobelno-Rogatec — deželna meja.) Od dne 9. do 17. septembra t. l. se je vršil politični obhod te proge, ki se ima zgraditi v najkrajšem času. Železnica se prične na postaji na Grobelnem; druge postaje bodo sledeče: Vodrež, a postaja se bo imenovala Št. Vid pri Grobelnem, ker je Vodrež le mala vasica, Št. Vid pa je velika občina in župnija; druga postaja bo Šmarje pri Jelšah, tretja postaja v Pivovici. Nadalnje postaje bodo v Mestinjah, Podplatu, Slatini, Rogatcu. Zastopniki celjskega in šmarškega okraja zahtevajo, da so vsi napisi izvršeni v nemškem in slovenskem jeziku.

(Potres.) Dne 24. t. m. so čutili ponekod na Spod. Štajarskem potres, ki je imel valovito gibanje. V istem času so čutili precej močnejši potres tudi v Zagrebu in po Primorakem.

(Is. Žiž.) V naših vinogradih konstatovale se je pred dobrim letom pogubonosna trtna uš, in kmetovalcem bode brazdvomno treba vinograde prenoviti, o čemur pa je v prvi vrsti treba strokovnega pouka. Raditega naprosila je občina strokovnjaka g. O. Kušca, deželnega vinarskega inštruktorja iz Rogaske Slatine, kateri se je kot požrtvovalen rodoljub drage volje odzval naši prošnji, pregledal tukajšnje vinograde in o dobljenem rezultatu v županovih gostilniških prostorih poročal. Vinogradniki so se udeležili v izvanredno častnem številu in sledili z naspeto pozornostjo poljudnemu poučnemu prednášanju izbornega strokovnjaka, kojega besede so ravno sedaj za nas velike važnosti in to tembolj, ker smo vkljub našemu konservativizmu spoznali potrebo nastopiti v vinogradstvu nova, boljša pota, ki nas bodo privedla zopet h gmočnemu blagostanju in s tem gotovo tudi k narodni samozavesti. Hvaležni za izvrstni punk in iskrene besede, kličemo g. Kušcu: Bog plati! Na veselo svidenje v spomladi! — Prihodnjo nedeljo predaval bode zopet g. I. Brglez in sicer o pravilnem opravljanju sadnega drevja v jesenskem času. Trdno pričakujemo, da bode udeležba obilnejša, kakor je bila dne 12. t. m., ker nam je ravno pretekla nedelja dala upanje, da vendar enkrat začnete uvidevati potrebo pouka in napredka. Prepričani smo raditega, da pridete dne 5. novembra vsi kmetovalci naše občine, da nas pa

tudi obiščejo vedoželjni (!) naši sosede Ločani, Špitalčani itd.

(Kmetijsko bralno društvo na Hajdini pri Ptuj) priredi v nedeljo, dne 9. novembra t. l. po večernicah v šolskih prostorih veselico z govori, petjem, tamburanjem. Predstavljalja se bode tudi šaloigra „Dr. Vseznal“. K obilni udeležbi vabi najvjudneje odbor.

(Obče vojno društvo v Ptuj) imenovalo je visokorodnega gospoda Marija grofa Attemsa, c. kr. namestniškega svetnika, bivšega voditelja okrajnega glavarstva v Ptuj, častnim članom. Te dni izročila je gospodu grofu posebna deputacija prekrasno, na Dunaju izdelano častno diplomu. Gospod grof je deputacijo preljubeznjivo sprejel, se društvu z iskrenimi besedami zahvalil na tem odlikovanju in v daljšem navdušujočem govoru narisal blagodejno in patrijotično delovanje vojnih in veteranskih društev in veljavni njih pomen za časa vojne. Končno je želel visoki gospod, naj bi društvo v vzvišenem svojem delovanju vstrajalo in se krepko razvijalo. — Presrčni sprejem in prekrasne besede, katere je slišala deputacija iz ust tako odličnega dostojanstvenika, naj bode občenemu vojnemu društvu v Ptuj v odškodilo za premnoge zapreke, katere mu stavlja razni njegovi neprijatelji ptj. ski celo ob patrijotičnih prilikah. Tudi mi kličemo temu narodnemu društvu: Vivat, crescat, floreat!

(Od Sv. Jurja ob Ščavnici.) Volitve volilnih mož, ki so se vršile v prostorih tukajšnje šole, so imele sledeči izid: za občino Sv. Jurij ob Ščavnici: A. Slavič, posestnik, I. Kunec, župnik. Za Stanetinec: F. Slavič, kmet, Mir, posestnik. Za Slaptince: Čagran in Ferenc, kmets. Za Trbegovce: Vuk in Kralj, posestnika. Za Galušak: Matjašič, veleposestnik. Za Kraljevce: Borke, kmet. Za Krobonoš: Vrtnjak, kmet. Za Očeslavce: Majžer, kmet, Kranjc posestnik. Za Okoslavce: Kurbos, kmet, Klobasa, trgovec z jabelki. Udeležba ni bila ravno velika. Upanje je, da volijo vsi razen dveh, bivšega našega poslanca dr. Rosina. Za eventualnega kandidata Korošca, ki je tukaj rojen in ga dobro poznajo, ni nikdo navdušen. Dr. Rosina mora ostati naš poslanec, oziroma naš kandidat!

(V „Narodnem domu“ v Mariboru) igrajo v prosah družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo, dne 2. novembra 1902 žaloigro: „Mlinar in njegova hči“. Začetek točno ob 8. uri zvečer, konec ob 10. uri. Med posameznimi dejanji svira mariborska veteranska godba. Vstopnina: sedeži v dvorani od 1.—5. vrste po 60 kr., od 6.—10. vrste po 50 kr., od 11.—15. vrste po 40 kr.; stojisce v dvorani po 30 kr.; za dijake po 15 kr.; sedeži na galeriji po 20 kr.; stojisce na galeriji po 10 kr.

(Himen.) V četrtek, dne 23. t. m. poročil se je g. Ivan Žolnir, učitelj in organist v Veliki Nedelji z gospico Marico Melcher, učiteljico ravnotam. Čestitamo!

(Zmaga v Studencih pri Mariboru.) Pri volitvi volilnih mož v Studencih so prodirli Slovenci s štirimi kandidati, in Nemci s ednim. Boj je bil jako hud, in jako negotovo je bilo, da bi se k nam obrnila zmaga, ker je v Studencih nemškutarstvo hudo razširjeno. Kot se vidi, se da še mnogo storiti v krajih, kjer je v minulem času padla narodna zavest.

(Volilno gibanje.) Pri Sv. Petru pri Mariboru je pri volitvi volilnih mož zmagala slovenska stranka. Izvoljeni so sami odlični narodnjaki. — V Slivnici so nemškutarji propadli; izvoljena sta dva naša zanesljiva moža. — Pri Sv. Rupertu v Slov. goricah so volitve volilnih mož za nas častno izpadle. Izvoljeni so priataši slovenske stranke. — Dne 20. oktobra so bili v šestih občinah župnije Makole izvoljeni sami slovenski možje. — V Lembahu, v Bistrici nad Mariborom, v Vrhovem dolu in v Pekrah so tudi izvoljeni sami slovenski volilni možje. — V občini Ščavnica, kjer so na krmilu nemškutarji, smo mi častno zmagali. — Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so se letos Slovenci prvič udeležili volitve volilnih mož; ostali so le z dvema glasoma v manjšini. — Občina trg Vitanje pa ni hotela imenovati nobenega volilnega moža. — V okrožju Vitanja so občina izvolile same slovenske volilne možje. — V Št. Lj. so izvoljeni sami talilne možje, in sicer so izvoljeni: v občini

Št. II v Slov. gor.: gg. Thaler Franjo, Ferk Jožef, Tišler Mihael. V občini Cirknica: gg. Baumann Janez, Poppmayr Franc. V občini Ceršak: gg. Hanc Anton, Reiter Jožef. V občini Selnica ob Muri: gg. Golob Jožef, Žebot Jurij. V občini Dobrenje: gg. Baumann Franc, Stingl Jakob. — Vsi bodo glasovali za profesorja Robiča in kmeta Janeza Rožkar. — V Kaminci pri Mariboru so prodali slovenski volilni možje, istotako v Jelovcu. — V Jarenini so izpadle volitve popolnoma ugodno za Slovence. — V občinah Kaniža in Poličko smo ostali za dva glasa v majšini. — V župniji Poljčane so izvoljeni sami slovenski volilni možje. Slava vsem volilcem!

(Železnica Maribor-Wies) Merilna dela za projektirano progo Maribor Wies dobro napredujejo. Končana je že meritev Maribora do Arnovža, in zdaj ima priti še ostali del na vrsto.

(Graška trgovaška zbornica) je zopet postavila za svoje kandidate za deželni zbor dosedanje poslance Mossdorfer-ja, Ornig-a in Rochlitzer-ja.

Zapisnik

O rednem običnem zboru „Zveze slovenskih posojilnic“, kateri se je vršil v četrtek, dne 11. septembra 1902 ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani celjske posojilnice v „Narodnem domu“ v Celju. (Dalje.)

Oni gospodje torej, ki preradi ustmeno in po časopisih, kar je še bolj pohujšljivo, neopravičeno in neobjektivno kritikujejo, naj bi rajši tudi nekoliko poprijeli za delo na tem polju. Kličite nas na pomoč, in mi bomo prišli, in zabavljajte le takrat, če vam bo kdo dolžno pomoč brez pravega vzroka odrekli! Ako se pa od nikoder nihče ne oglasi, ne more niti tajnik ozir. revizor, niti „Zveza“ sama čudežev delati, kajti posojilnica se ne vsadi, kakor kak divjak, ki potem samolastno poganja neplodovite svoje vršiče, ampak za enovanje posojilnice je najpoprej potreba poskrbeti za življenske pogoje, to je za prvotno prometno glavniico in nič manj ni tudi potreba, si osigurati rodoljubnih domačinov, ki hočejo žrtvovati ter se hvaležnemu delu posvetiti.

Ako zamorejo uspevati na slovenskih tleh in v slovenskih krajih nemške Raiffeisenovke, lahko tembolj uspevajo tudi slovenski zavodi istega sistema; očitane pa, da smo Celjani na sprotniki sistema malih posojilnic t. j. Raiffeisenovk, je povsem neosnovano in izvira, če ne iz prevelikega strastnega strankarstva, pa saj iz nevednosti in nepoznanja dejanskih razmer posameznikov.

Složno moramo torej delati vsi, ako hočemo, da solidno dovršimo naše veliko narodno-gospodarsko stavbo. Ne sme se pa podirati ali izpodkopavati samovoljno temelja temu, kar so čisti rodoljubi ustvarili z velikim trudom in ponekod tudi z nemalimi žrtvami. Saj se gotovo vsak iskren rodoljub rad ponosno ozre na naše slovensko posojilništvo stare korenine, ki je obrodilo v teku tridesetih let svojega obstanka že obilo dobrega sadu in rešilo je marsikatero ped rodne nam zemlje pohlepnemu žrelu sovražnega zmaja.

Nadalje poda tajnik in revizor g. Franjo Jošt naslednje revizijsko poročilo:

Od lanskega občnega zbora pa do danes se je pregledalo 60 posojilnic. Nekaterim revizijam se je pridružil tudi pravni konzulent gosp. dr. Iv. Dečko.

Revizije se porazdelijo po kronovinah naslednje:

Izmed koroških posojilnic je bilo revidiranih 16
• kranjskih „ „ „ „ 16
• primorskih „ „ „ „ 5
• štajarskih „ „ „ „ 23

O vseh revizijah se vodi natančni seznam, iz katerega se razvidi, katere posojilnice, po kaki vrsti in ob katerem času so bile revidirane, in je na željo na razpolaganje. O posameznih revizijah se je poročalo društvenemu odboru. V splošnem se zamore z veseljem konstatirati, da velika večina naših posojilnic sedaj že pravilno uraduje, dasi bi se bilo ponekod že marsikaj lahko zboljšalo, kar sem že po večkrat grajal.

Vsa aktiva v „Zvezi“ stoječih posojilnic znašajo koncem leta 1901 K 48.847.442-02, med tem ko so znašala ista ob sklepu leta 1900

K 42.284.193-12 in so torej v enem letu se povečala za K 6.563.248-90. Ta vsota znači pač velikanski napredek na našem denarnem polju, kateri daje pa poklicanemu načelstvu čimdalje več odgovornosti, kajti s tujim denarjem in takimi ogromnimi svotami je treba najvestnejše gospodariti, da se obdrži posojilništvo pri svojem dobrem imenu.

Glede pregledovanja posojilnic je ponekod še vedno veliko nepravilnosti in iste se bodo ponavljale sigurno še tako dolgo, dokler ne dobimo zakona o obligatorični reviziji pridobitnih in gospodarskih zadrug.

Dosedaj „Zveza“, ki ima svojega revizorja, nima nekako prave moči, nastopiti v potrebi z vso energijo, ker nima na razpolaganje ravnoimenovanega zakona o obvezni reviziji. Vsekakor bode pa gotovo našim posojilnicam tudi po uveljavitvi revizijskega zakona veliko ljubše, da jih bodo revidirali „Zvezini“ revizorji domačini, kakor da bi prišel revidirat kak odposlanec kakor teresibodi državne oblasti. (Dalje prihodnjik.)

Druge slovenske novice.

(Utonila je) dne 28. t. m. v Ljubljani šestletna M. Ložarjeva, hčerka delavke v papirnici v Vevčah pri Ljubljani.

(Od bohinjskega predora) Pri gradnji predora so nastavljeni skoraj samo laški delavci, nekaj je Macedoncev, domačinov pa ni niti dvajsetina. Podjetnik je iz Italije, in samo ob sebi je umevno, da imajo vsa najboljša dela v rokah Lahi, ki večidel ves prisluzen denar pošljejo domov. Domačini žele, da bi vlada posegla med te razmere; železnico bode vendar plačala Avstrija, in seveda mora zraven prispevati tudi Kranjska. Zato bi pač morali imeti domačini prednost.

(Vlak povozil) je v nedeljo ponoči v Litiji A. Kepo iz Save. Urgalo mu je obe nogi pod kolenom, ter je ponesrečenec umrl. Skočil je z vlaka, predno se je ta ustavil in padel pod kolesa.

(Utonila) je dne 22. t. m. v nekem potoku blizu Zatične na Dolenjskem 22 letna A. Breznik. Ker je bilo ravno isti čas deževno vreme, je gotovo v temi ponoči zašla v potok.

(Nezgod.) Dne 24. t. m. so našli v nekem studencu pri Mokronogu na Dolenjskem utopljenega posestnika A. Goranca. V pijanosti se je prekucnil v studenec, se postavil na glavo in tu ga je dohitela smrt.

(Zaradi detomora) je bila te dni 22 letna M. Božič iz Mladovine pri Krškem izročena sodišču. Dekle je na sumu, da je umorila že več svojih otrok.

(Slovenska šola v Št. Jakobu v Rožku na Koroškem.) Koroški deželni šolski svet je v svoji seji dne 20. septembra 1901 sklenil, da se petrazredna ljudska šola v Št. Jakobu v Rožni dolini razdeli v dvojezično, to je, nemško in slovensko. Proti temu odloku se je šentjakovski krajni šolski svet pritožil na naučno ministarstvo, ki je nedavno razveljavilo ukaz deželnega šolskega sveta ter odredilo, da ostane vse pri starem.

(Ljudsko štetje v Trstu.) Koncem 1. 1900 so našli v Trstu 127.825 Italijanov, 24.679 Slovencev, 8880 Nemcev in nekaj pripadnikov drugih narodnosti. V Istri so našli 136.191 Italijanov, 143.057 Hrvatov in 47.717 Slovencev. Po tem štetju je torej število slovenskega prebivalstva padlo, seveda le na papirju. Šteli so Lahoni kakor so hoteli; zato je to štetje brez vsake resnične podlage.

(Nov otroški vrtec.) V Barkovljah pri Trstu je bil v nedeljo shod podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Sklenilo se je odpreti slovenski otroški vrtec na Greti v tržaški okolici.

(Deček zgorel.) V Lučeniku na Goriškem se je v nedeljo zvečer zgodila huda nesreča. Dveletnega dečka so v neki hiši posadili na ognjišče, da bi se malo ogrel; ko so ga za hip pustili samega, je padel v ogenj in se tako opeknil, da je drugi dan umrl.

(Porporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) ima 10. občni zbor v petek 14. novembra t. l. v dvorani „Slovenske Besede“, I. Braunerstrasse 7, I. nadstropje. Začetek ob 6. uri zvečer. Vspored: Nagovor predsednika, Poročila: tajnikovo, blagajnikovo, preglednikovo. Volitve. Slučajnosti.

(Društvo „Zvezda“ na Dunaju) priredi v nedeljo dne 2. nov. t. l. v dvorani „Wiener Res source“, Dunaj, I. Reichstrasse 3. svoj zabavni večer s prijaznim sodelovanjem gđc. M. Luzarjeve na glasoviru, koncertne pevke gđc. I. Schöntagove, gg. akademikov A. Leitgeb-a in I. Sajovica, pevkega zbora slov. akad. društva „Slovenija“ pod vodstvom g. Kalana in društvenega pevkega zbora pod vodstvom g. pevovodja Krušica. V sporedu so skladbe sledečih skladateljev: Hajdriha Nedveda, Lisinskega, Laharnarja, Lebana, Krušica Vavpotiča, Žirovnika, Vilharja, Eilenberga Ascherja. — Začetek ob 6. uri zvečer. — Prijatelji društva dobro došli!

Dopisi.

Iz Konjic. „Resnica oči kolje“ pravi pregovor, kateri se je tudi pri tukajšnjih Germanih obistnil. Na dopis puščavnika iz razvalin konjskega grada oglaših so se dr. Kadiunigg, Wesenscheegg in Seidler z neko izjavo v „Deutsche Wacht“, katera jasno pravi o pomilovanju vredni olik in dostojnosti omenjenih gospodov, in več kakor dopis v „Domovini“, govori ta izjava o njihovi pristni kulturi (!)

Toliko tajnih posvetovanj in pogovorov so imeli razžaljeni konjiški Nemci zaradi dopisa v „Domovini“! Dr. Kadiunigg je celo romal v Celje in rezultat vsa je par psov, kakršne bi nam povedal vsaki pijanec v šnopšariji, in bi si bil gospod doktor vsaj pot v Celje prihranil (ako bi bil puščavnik isti dan obiskal doktorja, bi ga zopet ne bil našel doma. Op. stavca).

Čudno pa je, da se je Wesenscheegg oglašil, češ, da ni pisal v „Deutsche Wacht“, dopisa, kateri je celi prepiz provzročil, konjiškimi Nemcem pa toliko grenkih uric napravil. Kdo pa je trdil, da je Wesenscheegg pisal? G. Wesenscheegg, vest katera vas peče, vas je izdala! Da bi se Wesenscheegg sam spuščal na pisarenje po časopisih, ga ne smatramo zmožnim, ker lomi tako nemščino, kakršne še Ambrožič pri „Deutsche Wacht“ ne razume.

Konjiški Nemci se pa za vso jezo in sramoto, katero imajo in še bodo imeli zaradi puščavnikovih dopisov, lahko in po vsej pravici zahvalijo znanim dopisnikom v „Deutsche Wacht“.

Bodite zagotovljeni, da vam bo puščavnik vse z obrestmi vred povrnil. Svet se bo čudil, kako imenitni Germani so v Konjicah, ko bo čital o njih mnogovrstne zanimivosti, katere pa konjiškimi Nemcem niso nikakor v čast.

Dostavljam še, da so bile v dopisu v „Domovini“ same resnične, po Konjicah že davno občeznane razmere v najnežnejši obliki objavljene. Koliko resničnih novic bi se še lahko obelodanilo n. pr. o dr. Kadiunigu, Seidlerju in Wesenscheeggju!

Puščavnik je za prvokrat še prizanesel iz raznih ozir. Kakor se pa vidi, so za to veliko dušno prizanašanje dr. Kadiunigg & Comp. zelo nehvaležni.

Zatorej gg. dr. Kadiunigg, Seidler in Wesenscheegg na svidenje! Puščavnik.

Ptuj, dne 27. oktobra 1902. G. dr. Edwin Ambrositsch, nemščurški odvetnik v Ptuj in eden najbolj intimnejših in zvestih prištejev g. Orniga, je odvetniški zbornici v Gradcu na znanil, da se po preteku 3 mesecev preseli v Ljubljano. Tako poroča uradni list „Grazer Zeitung“. Dozdeva se nam, da je ta preselitev dokaz, da se začne ladija „Štajerca“ potapljati. Dr. Edwin Ambrositsch je bil vnet razširjevalec „Štajerca“, katerega je vsaka stranka v njegovi pisarni dobila kot nameček, in hud nasprotnik slovenskega uradovanja. Da pa to nasprotstvo ne more biti vzrok preselitve, izhaja iz dejstva, da se preseli v Ljubljano, kjer se več slovenski uradje kakor v Ptuj. Razprtija in razdor v lastnem taboru napotila ga je k temu sklepu. Bil je član nemških ognjegascv v Ptuj, pa se ni hotel pokoriti povelju načelnika. To pa ni edini vzrok preselitve; kajti načelnik g. Stendte je ravno tak dober prijatelj Orniga in ravno tak zvest pristaš „Štajerca“, kakor g. dr. Edwin Ambrositsch. Vzrok preselitve mora še drugi izvir imeti.

V Ornigovem in „Štajerčevem“ taboru poka in poka; znabiti pride kmalu do — poloma.

G. dr. Edwin Ambrositschu želimo srečen pot. Slovenaki kmetje, ki so v njegovo pisarno zabredli, mu gotovo ne bodo ohranili blagega spomina. Ta preselitev kaže, da za drugega nemškega odvetnika v Ptuj ni ugodnih tal. To je skušal g. dr. Martinek in se preselil v Ptuj; to izkušnjo si vzame seboj dr. Edwin Ambrositsch v — Ljubljano. Nemški sodni uradniki, ki so ga povsod protežirali, mu ne morejo preskrbeti zaupanja pri slovenskem kmetu, ki zahteva slovenskega uradovanja.

Od Sv. Jurja ob Ščavnici. Pač ni lepša na svetu za ljubečega človeka kakor žrtev. Žrtvovati kaj, to je že od nekdaj vzor ljubečim, nesebičnim ljudem. Mi Slovenci sicer nimamo na razpolago dragocenosti, da bi mogli z njimi romati pred altar domovine. Zato pa se tudi vsi zadovoljujemo z devizo: „Mal položi dar domu na altar.“

S to devizo deluje tudi podružnica sv. Cirila in Metoda za gornjeradgonski okraj. Vodstvo si je v svesti težave, s katero se ima boriti mlado in še šibko društvo s povse idealnim značajem med priprostim ljudstvom, ki stvari še ne razumeva. Šola spravlja kulturo med narod in slovenska šola posebej med slovenski narod. In zato nam ne gre v glavo, kako se od neke strani postopa proti naši podružnici. Da pa vendar ima podružnica svoja tla v našem okraju, o tem svedoči prelepo število rednih članov in podpornikov.

Prostovoljno se le-ti pristopili, iz svojega nagiba, ne pa zaradi tega „ker so gospod dali, te pa jaz tudi moram dati“, ne torej valed opičjega posnemanja, nego iz lastnega prepričanja, da se gre za dobro stvar. Slovenski narod pa lahko s ponosom zre na to, da imamo v gornjeradgonkem okraju i takih rodoljubov, v katerih glavah ni več zaplojen bacil sebičnosti. Ne bilo bi pa odveč za narodno probujo, ako priobčite, gospod urednik, v presoji Gornjeradgončanov imena vsaj rednih članov. Obenem je priobčenje javna kontrola, ki se nam zdi v današnjih slabih in radi tega socialno razburkanih časih preprotna.

Redni člani: gospe: Horvat P., Kreft J., Slana M., Satler M., Senčar M., Vamberger M., Wirth M.; gospice: Bernard E., Farkaš L., Grossman F., Kupljen, Lilek J., Lilek M., Matjašič L., Petovar T., Piro R., Poljanec L.; gospodje: Bratkovič J., Čirič J., Čirič J., Divjak A., Farkaš J., Fekonja A., Golob J., Horjak, Horvat F., Hudrec L., Hleb A., Jančar C., Janžekovič J., Jurjevič, dr. L. Kreft, Kreft J., Kreft K., Kocjan A., Kos J., Korošec A., Košar J., Lančič J., Lončarič J., Mihaljič A., Miklanc F., Nemec R., Osterman, Osojnik J., Pfajfer, Podrepšek Fr., Pelc J., Rajh J., Sančar Fr., Slavič A., Stramič K., Sinko Fr., Satler J., Sturm A., Strniša J., Škriec J., Trstenjak, Vamberger D., Veberič, Voglar J., Voglar L., Weingerl J., Zemljič J., Žilavec S.

Vseh skupaj je 66, h katerim se je pridružilo, dozdaj 138 podpornikov.

Narodno-gospodarske novice.

Prvi čebelarški tečaj na Slovenskem se je vršil dne 6. in 7. oktobra t. l. v Šmarju pri Jelšah na Spodnjem Štajerskem. Sklical ga je bil gosp. Tomislav Kurbus, nadučitelj v Slivnici pri Celju. Podavala sta o čebeloreji, tej važni panogi kmetijstva gg. prireditelj in Janez Jurancič, posestnik in čebelar v Slov. goricah pri Sv. Andražu in sicer dopoldne teoretično v „Posojilnici“ sobi in popoldne praktično pri čebelnjaku po temle sporedu:

I. 1. Korist čebeloreje. 2. Delavka, matica, trot, njih telo in razvitek; njih medsebojnost, kakor delavka in matica, prašenje itd. 3. Vosek. 4. Med, vrste njega itd. 5. Čemu rabi čebela ev. prah in vodo? 6. Pitanje in napajanje, krmljenje v potrebi, nadomestilno in špekulativno. 7. Roji um. in nav. 8. Bolezni čebel. 9. Čebelni sovražniki. 10. Revizija panja, odvzema in dodatek matice, izrezanje in vrezanje matične zibelke, omamljenje in združitev ljudstev, preselitev enega ljudstva iz navadnega panja v panj s premakljivo stavko.

II. 1. Čebelnjak, stanovanje čebele, orodje. 2. Racijonalna čebeloreja s posebnim ozirom na

začetek. 3. Čebeloreja na množino ali med in vosek. 4. Brezmatičnost, gojitev matice, in spreminitev matice. Vzimovanje, prezimovanje in izzimovanje čebel. Čebelna paša. Poraba voska in medu. Shranjevanje satov. Prehod od stalnega do premakljivega. Vreditev panja za zimo, vli vanje, stiskanje in pritrjevanje umetnih satov, dobava medu in metanje.

III. 1. Anatomija čebele. 2. Zgodovina čebeloreje. 3. Postavne določbe. 4. Slovastvo o čebeloreji.

Iz navedenega sporeda je razvidno, da se je to, kar je za vsakega čebelarja potrebno, prednašalo. Posebno je povdarjati, da je bilo podavanje jako zanimivo in v veliko zadovoljstvo udeležencev. Iz istega se je spoznalo, da sta poročevalca sama tudi spretna čebelorejca, ki to stroko dobro razumeta. Omeniti je tudi, da je bil za udeležence ta čas jako prijeten in jim ostane v trajnem spominu. Preskrbljeno je namreč bilo v krčmi za ceno in dobro postrežbo. Vrh tega se je prvi dan po dokončanem podajanju priredil izlet k državnemu trtnemu nasadu, ki se nahaja v okolici šmarskega trga. Vodil je istega g. župan in učitelj Ferlino.

Ko se je drugi dan tečaj končal, poleteli so udeleženci na drugo stran, namreč k Skale-tovi krčmi. Tu se je vršila pri kapljici rujnega vinca napitnica za napitnico — vse so večinoma zadevale čebelorejo, ter so navzoče za to stroko tako unele, da je gotovo vsak v srcu storil sklep, da hoče postati čim prej čebelar.

Naj bodo še navedena imena gg. udeležnikov: J. Čalek, učitelj v Št. Jurju ob juž. žel.; I. Debelak, učitelj v Šmarju; F. Eller, nadučitelj pri M. Zila tik Beljaka; F. Ferlino žup. in učitelj v Šmarju; A. Herle, pos. v Solčavi; J. Jurko, nadučitelj v Tepanjah pri Konjicah; J. Krohne, kapelan v Šmarju; M. Knoplež, bodoči oskrbnik pri Sv. Petru tik Maribora; F. Lorber, nadučitelj pri Sv. Florijanu na Boču; J. Plazl, kmetijski sin iz Škal pri Velenju; Jože Rajšp, nadučitelj v Ormožu; F. Rošker, nadučitelj v Loki pri Žasnu; M. Sotošek, nadučitelj v Žetalah pri Rogatcu; Fran Srebernič, nadučitelj v Lembergu; V. Strmšek, nadučitelj pri Sv. Petru na Medvedovem selu; M. Šumer, nadučitelj pri Sv. Vidu tik Šmarja; H. Šumer, učitelj v Šmarju; F. Vrljič.

Politični pregled.

(Državni zbor) V seji dne 28. t. m. je predsednik Kaiser poklical posl. Breiterja k redu ker je v zadnjem svojem govoru o kmetiskem štrajku v Galiciji in o divjanju mažarskih vojakov imenoval nekega huzarskega poročnika ušivca. Zaradi tega sta dva huzarska poročnika pozvala poslanca Breiterja na dvoboj. Na Breiterjevo željo se je vršilo posebno posvetovanje poslancev, ali naj se odzove povabilu ali ne. Na posvetovanju se je odločilo, da ljudski zastopnik o zadevah, ki se tičejo splošnega interesa in o katerih govori v drž. zboru, ni odgovoren častnikom. — Körber je odgovoril na interpelacijo posl. Maliha, zakaj je bila častnikom prepovedana udeležba pri pevski slavnosti v Gradcu. V tej interpelaciji se na silen način žali cesar. Körber je izjavil, da na tako interpelacijo sploh ne odgovori. — Potem je zbornica nadaljevala razpravo o kmetijskem štrajku v Galiciji. Dazinský je govoril tri in pol ure in navedel strahovite posameznosti, kako delajo poljski graščaki z maloruskimi kmeti. Pokazal je tudi kos kruha, črnega kot ogle in neužitnega, s katerim se živi gališki kmet. Govoril je tudi Körber in pritrdil, da so delavske razmere v Galiciji res slabe, dejal pa je, da je pri delavskih štrajkih igrala politična agitacija glavno ulogo; obljubil je, da se bo vlada trudila zboljšati tamošnji položaj delavcev. Razprava o tem je bila potem prekinjena. — V sredo je bilo podanih po poslancih mnogo interpelacij. Češki posl. Reichstädter in tovariši so vložili nujni predlog glede dogodkov pri volitvi predsedništva v trgovski zbornici v Olomucu. Posl. Marchet je vložil interpelacijo glede vinske klavzule, kako bode Körber skušal obvarovati avstrijsko vinorejo škoda, ako se po daljša sedaj obstoječa klavzula med Italijo in Avstrijo. Na dnevnem redu je bilo nadaljevanje

razprave nujnega predloga o štrajku o Galiciji. Prvi je govoril posl. Kos, ki se je skliceval na pram Abrahamoviczu na poljske časopise, ki so pisali, da so štrajku krive smešno nizke delavske plače. Zakaj zdaj taje poljski graščaki to dejstvo? Narodni pomen je moral samo ob sebi umereno dobiti štrajk, ker so poljski delavci v vzhodni Galiciji sami Malorusi graščaki pa Poljaki in židje. Dnine znašajo pri možkih 15 do 30 kr. pri ženskah do 20 kr. na dan brez hrane. Potem je bila razprava o tem zaključena, in tudi ni verjetno, če se je že v včerajšnji seji zaključila, ker se je oglasilo nenavadno veliko govornikov. Razprava o govoru ministrskega predsednika pride na vrsto šele v novembru, ker se je včeraj prekinilo zasedanje in se seje zopet začne 6. novembra.

(Deželnozbornske volitve.) Na Gor. Avstrijskem je bilo izvoljenih dne 28. t. m. 19 konservativnih deželnih poslancev iz kmetiskih skupin. Na N.žje-Avstrijskem je bilo dne 28. t. m. istotako v kmetiski skupini izmed 21 poslancev izvoljenih 20 krščanskih socialistov, v enem okraju pa se ima vršiti ožja volitev. S tem so dosegli krščanski socialisti veliko zmago proti liberalcem in soc. demokratom.

(Gospodarska zbornica) je imela v soboto popoldne svojo sejo. Razpravljala je v tej seji o zakonskem načrtu glede terminske trgovine z žitom; ko je prišlo do glasovanja se je spricalo, da je zbornica nesklepčna. Zato se je zaključila in se je določila prihodnja seja na dan 5. nov. t. l.

(Jezikovno vprašanje v državnem zboru.) Klubi desnice so pozvali hrvatske poslance iz Dalmacije, da se z Malorusi, Slovenci in šlezij-skimi Slovani vred pridružijo skupni akciji za rešitev jezikovnega vprašanja, ter naj zahtevajo, da se v Dalmaciji uvede hrvatski uradni jezik. Hrvatski poslanci so se odzvali temu povabilu in izrazili svoje prepričanje, da mora stremljenje po hrvatskem uradnem jeziku v Dalmaciji imeti popoln uspeh. Nadalje so v svojem odgovoru povdarjali, da v deželnem zboru ne bodo možne razprave, dokler se pravično ne reši jezikovno vprašanje.

(O položaju) Odkar je Körber razložil zbornici svoj jezikovni načrt, Čehi nič več ne pričakujejo od sedanje vlade. Po tem spoznanju uravnajo sedaj svoje postopanje. Zdaj se gre le za to, da za odločilne korake izbere pravi trenutek. Ako bi se hoteli poslanci pokoriti svojim čustvom, bi kar hkratu storili konec sedanjim razmeram. Da pa tega ne store, je vzrok to, ker gledajo na narodove koristi, ki zahtevajo strogo preračunjene taktike. Čehi hočejo, da se sedanji vladni sistem spremeni, da ne bo vlada vselej prosila Nemcev za dovoljenje, kadar bi hotela izpolniti želje kakega slovanskega naroda.

(Nagodba.) V seji finančnega oddelka ogrske poslanske zbornice je ministrski predsednik Szell podal zopet nekaj pojasnil glede stanja nagodbenih razprav. Če bi bil kaj popustil na pravicah Ogrske, bi bila nagodba že davno sklenjena, tako pa v sedanjih razmerah niti zaupno ne more povedati, kako stoji stvar, ker pogajanja niso niti dognana niti zavržena. Dejstvo je le, da se je dosegla edinost glede mnogih vprašanj. Zakon iz leta 1899 glede nagodbene dobe je pravilno tolmačen edino le tako, kakor ga tolmači on, namreč, da ostane v veljavi nagodba do 1. 1907, če se poprej ne uveljavi nova, ter da se lahko obnove ozir. podaljšajo nagodbe z zunanjimi državami, če se do leta 1903 ne sklene avtonomni carinski tarif, toda le do 1. 1907. Tako se potem istodobno končata dobi nagodbe in pa zunanjih pogodb. Glede teh pogodb je nadalje izjavil, da ni nikjer rečeno, da se pogodbe brez klavzule ne smejo ali pa morajo odpovedati. Podaljšajo se lahko kar molče, in to se brzkone zgodi tudi v tem slučaju.

(Mažari za samostojno carinsko ozemlje.) Neodvisna stranka vodi najostrejšo agitacijo za samostalno carinsko področje. Vrše se po vsej deželi ljudski shodi ter se povsod stavijo zahteve, da državni zbor ne sprejme skupne carinske predloge.

(Bolgarija) Bolgarski državni zbor se je otvoril v torek; prestolni govor povdarja prijateljske odnose med Bolgarijo in drugimi državami, posebno med Rusijo. — Načelniki mace-

donske ustaje se nahajajo blizu bolgarske meje, da bodo v slučaju potrebe mogli prestopiti na bolgarska tla.

(Irsko.) Irsko gibanje dela Angležem čim večjo preglavico. Prišlo je celo do tega, da je angleška vlada prepovedala prosti uvoz vsa kršnega orožja v Irsko.

(Buri.) Nezačudenost med Buri narašča z vsakim dnem bolj, ker Angleži ne izpolnijo dane besede. Mnogo transvalskih Burov se vrača v vojne tabore, obstoječe iz zadnje vojne; doma bi morali od lakote umreti. Sploh se je pokažalo povsod Angležem veliko naprotstvo, tudi v Kapslandiji se razmere obračajo na slabo za Angleže, zato poje minister Chamberlain v južno Afriko, da se prepriča o tamošnjih razmerah; Angleži se nadejajo, da poravnava vsa navskriza.

Razne stvari.

(Is Londona v Pariz po zraku.) Dva Angleža sta ponudila Santos Dumontu 200.000 fr., ako s svojim zrakoplovom pride po zraku iz Londona v Pariz. Zrakoplovec je izjavil, da potrebuje za pripravo eno leto časa.

(Velikanski železni most) stavijo Amerikanci med New Yorkom in Brooklynom v Severni Ameriki. Most bode stal nad 32 milijonov K in bode izgotovljen takom dveh let. Most bode 220 čevljev daljši, kakor velikanski takozvani Klintonov most v Kanadi in 780 čevljev daljši, kakor oni čez Niagara slapa. Dolg bode 7200 čevljev.

(Kdo je iznašel premog) — Moč, ki je iznašel premog, imenuje se Phil Ginter. Ta človek je živel v Pensilvaniji. Bil je navaden pohajčar in je stanoval z ženo in otroci v neki skriti votlini v gozdu. Bil je tam navadni lovski tat in s to obrtjo redil je sebe in družino. Ko je nekčega dne tako po gozdu taval vjel ga je dež. Vedreč pod nekim drevom je zagledal neko črno kamenje, ki je tuhtam odvislato. Spomnil se je na neko pravljico v kateri je bilo rečeno, da so si Indijanci netili (gen) s kamenjem. Pobral je zastigatelj nekaj teh kamnov ter jih nesel domov. Doma je zakuril ogenj in nameršal med drva to kamenje. In glej kamenje je začelo goreti, da je bilo veselje gledati. Phil Ginter se je podal ko drugi dan k polkovniku Jakobu Weissu in mu povedal, kaj da je našel. Polkovnik Weiss pa je koj spoznal velikansko važnost Ginterjeve najdbe in že 1. 1792 ustanovila se je premoška kopna družba „Leghi Coal Mine Company“ iz navadnega pohajčarja postal je Ginter v kratkem času neizrečeno bogat mož.

II. izkaz

prispevkov za Krivčev nagrobni spomenik:

Šmarjensko-rogaško učiteljsko društvo 10 K 50 v; učiteljsko pri Sv. Urbanu, 8 K; ruška šola 2 K; šolsko vodstvo v žiteški vasi, 3 K; gg. I. Skrbnišek 2 K; Janes Paulšek, Poljanec, Kajnih, Kukovič, Gornj, Pesek, Klenovšek, Jannša, Brišnik vsaki po 1 K; Kovačič, Zunkovič, Strelec, Kolarič, Marinič, Klanjšček vsaki po 2 K; J. Parkaš, A. Pogrnje po 3 K; Jos. Železnik 4 K; Janes Dreffak 5 K; g. Adolf Rosina nabral pri okr. uč. konferenciji pri Veliki nedelji 25 K 84 v; skupaj 89 K 84 v. V prvem izkazu 50 K, vsega skupaj torej 139 K 84 v. Spomenik postavil se je dne 10. oktobra t. l. in ima sledeči slovenski napis: Gospod A. Krivec, učitelj. Rojen 29. aprila 1864, umrl 1. aprila 1899. Nad zvezdami se vidimo! Poslavili tovariši. Na drobni račun priobčilo bode učiteljsko društvo za ptujski okraj. Vsem p. n. dariteljem izrekam najsrčnejšo zahvalo.

NA LAJDINI, dne 15. oktobra 1902.

Fran Podobnik, nadučitelj

XI. izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) so nadalje prišli prispevki: Čisti prebitek veselice v Radečah, 20 K; J. V. v Celju, 16 v; al. bralno društvo v Žižah, 26 K; breški redoljubni z geolom: „Zrno do srca pogača, kamen do kamna palača“, 209 K; al. šupanstvo na Ljubnem v S. d. 20 K; F. Kolenc, velepos. v Juvanju, 7 K; al. kat. bralno društvo v St. Jurju ob J. ž. znesek, katerega je nabrala gđe. Gulin na obnem zboru, 10 K 80 v; gospa T. Veršič v Ljutomeru, 5 K; E. Kobal, odvetniški uradnik v Šmarju pri Jelšah, nabral v veseli družbi, 16 K; Fran Žužek, inžiner v Ljubljani, povodom 50 letnice ljubljanske realke, 100 K; Viljem Polak, inžiner v Trzinu, namesto udeležbe 50 letnice državne realke v Ljubljani, 200 K; A. Zdobšek, župnik pri Sv. Stefanu, 20 K; vesela družba v vinogradu dr. Dečkota v Vojniku, 35 K 62 v; Gg. mag. pharm. v Gradcu, 11 K 11 v. A. Glob v Koprivnici, 2 K; Vesela družba v vinogradu g. dr. Brenciča, 5 K; Martin Gregorinčič, krojač v Celju, 2 K; v veseli družbi v vinogradu g. dr. Serneca nabrala gospa dr. Dečkotova, 39 K 20 v; A. Cvetko, trg. v Podčetrniku, 10 K; v veseli družbi v vinogradu g. dr. Brenciča daroval šupan Drogenik, tajnik Marš 3 K. Skupaj v tem izkazu 741 K 88 v.

Izjava.

Podpisani IVAN KOČEVAR v Svidetu izjavim s tem, da ne kandidujem za občinski zbor štajerski v kmetskih občinah Omež, Ljutomer in Gornja Radgona ter priporočam vsem volilnim močjem da oddajo na dan volitve svoje glasove g. dr. Franjo Rosina, odvetniku v Mariboru.

Ivan Kočevar

Popravila točno in zanesljivo!



Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje — „Narodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur; prstanov, uhanov, zapestnic, priveskov, svetinj, križcev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu; jedilnih garnitur, tobatier, ter raznih nastavkov; stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljših. **Bogata izber optičnih predmetov:** očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Vse po najnižjih



Dveletna garancija

za vsako prodano uro.

konkurenčnih cenah.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in cenó.

Solidna postrežba — nizke cene!

Trganje	Kašelj
v rokah in nogah preneha pri vsaki mraz v teku treh dni, kdor rabi Antigheumlin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 120.	izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se je treba dalje zdraviti.
življenski balzam „SALVATOR“ Čisti kri-ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.	
Pomada iz lilij za lice in roke. Solne ne peče, zaščiti črvi in vse nečistoče izginejo s njeno uporabo. Cena lončku s pridelanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.	Epicarlin. Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše s nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo s rabo te masti. Cena lončku s navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.
Cena ovojja 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej. FRAN RIEDL & S. „SALVATOR“-lekarni v Varaždin (Hrvat. št.)	

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljše železa in jekla, pločevine, žice, kakor žice za ograje, lile žele. ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, zrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

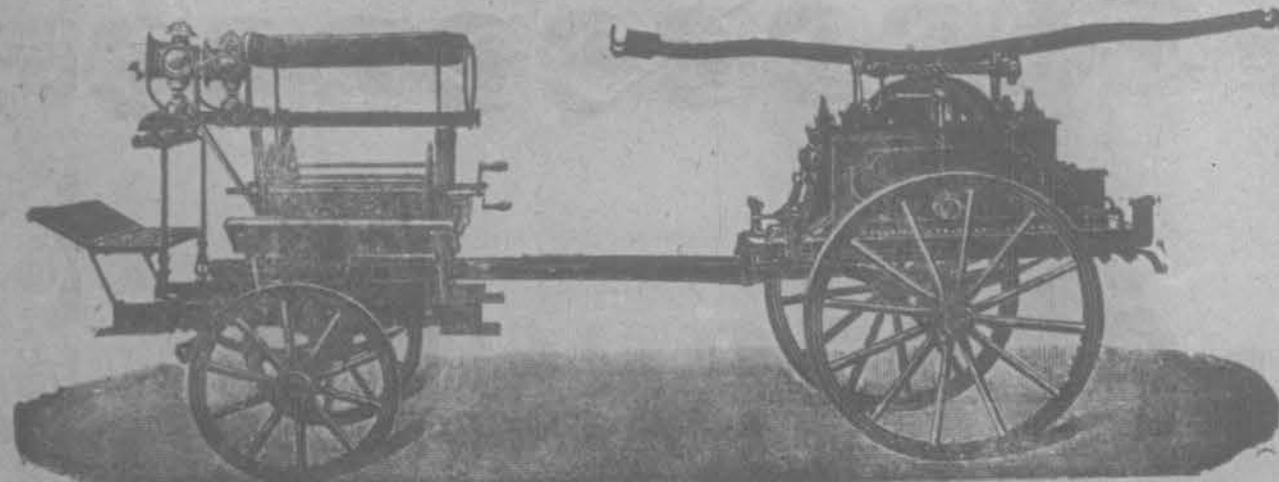
Traverze, cement, strešna lepenka, irse za oblanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnihi križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.



(456) 50-2

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov**R. A. SMEKAL**

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priloga slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — načrta v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašenega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in
cena. Plačila po dogovoru.

Komija (novinca)

in učenca

pridna in poštna. sprejme takoj v trgovino
mešanega blaga JOS VREČKO, BIZELJSKO
(453) 3

**Dá se
v najem ali prodá**

lepa, zidana, z opeko krita hiša s štirimi sobami,
kuhinja, čumpano, dve bokani kleti, okoli hiše
lep sadni, brajdni in sočivni vrt. Hiša stoji v
lepi vasi, tik okrajne ceste, v kateri je tudi po-
družna cerkev, v bližini kolodvora. V tej hiši je
bila poprej stara, dobro obiskovana gostilna, ter
je tudi popolnoma pripravna za vsako trgovino.

Ponudbe naj se pošljejo na upravnništvo
„Domovine“ pod šifro „J. G. K.“ (463) 3-1

••• Sprejem •••
takoj prodajalko
z dobrimi spridevali

v trgovino z mešanim blagom, ki je zmerna
slovenskega in nemškega jezika. Kje, pove uprav-
ništvo „Domovine“ v Celju. (460) 2-2

Če si vestna prodajalka,

mlada, zvesta deklica,
in hočeš biti — gospodinja —
daleč iz doma svojega,
pošlji svojo zalo sliko
s cenjenim naslovom vred:
Upravištvu tega lista
pod: „Na tuje hočem jest!“
(464) 3-1

Edina narodna steklarska trgovina**Fran Strupi**

Celje, Graška cesta šte. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.



Vsakovrstno v steklarsko
stroko spadajoče blago, ka-
kor svetilnice, zrcala, raz-
lični okvirji za podobe, šipe
za okna itd. na debelo in
na drobno.

Prevzetje vseh steklarskih
del pri cerkvah in privatnih
stavbah, katera se izvršujejo
po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in deko-
racije, jako primerni pred-
meti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in pri-
vatnike opozarjam zlasti na
svojo zalogo higijeničnih
pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Dr. Janez Klasine

naznanja preselitev svoje

— odvetniške pisarne —

iz Herrengasse šte. 9 v — (462) 2-1

Albrechtgasse št. 7 v Gradcu.

Trgovski pomočnik

ki se zamore skazati, da je več let posloval v
eni hiši, več trgovine s specerijo, železnino in
deželnimi pridelki, dober manipulant, zmožen
slovenskega in nemškega jezika, ki pozna tudi
nekoliko knjigovodstvo, je zvest in pošten, dobi
takoj dobro službo. Reflektuje se samo na prvo
moč. Ponudbe pod T. T., „Postfach“ 90 v
(459) 2-2 Celje

Mešane lase

kupuje vsako množino po najvišji ceni JOS.
ERRATH v Mokronogu na Dolenjskem.

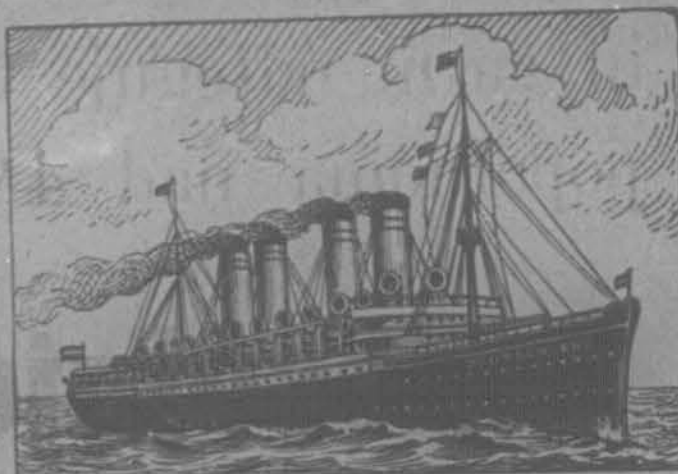
(449) 10-3

Proda se po jako
ugodni
ceni

oprava za sušenje hmelja in sicer obstoječa iz
700 okvirjev, cevi in stalaže, vse v dobrem stanju.
Več pove Karol Janič v Žalcu. (452) 2-2

**Izurjena
prodajalka**

se sprejme takoj v neko trgo-
vino v Celju. Naslov pove
upravnništvo „DOMOVINE“.



Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linie

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO**Hamburg—New-York**

(233) 37

le 6 dni.**V blagohotno pozornost!****Velika zaloga ********konfekcijskega blaga****JOSIP HOČEVAR**

v Celju, Kolodvorska ulica št. 5

(416) 6-5

priporoča za bližajočo se

jesensko in zimsko sezono

svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor
tudi vsakovrstne športne suknje najnovejše mode, površnike,
haveloke itd. v vsaki velikosti in fazoni

po čudovito nizkih cenah.

Sukno najnovejših vrst vedno v zalogi. Naročila po meri izvr-
šujejo se hitro in natančno po najnovejših modnih šurnalih.



Južno-štajerska hranilnica

✓ Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji Sevnica, Gornjigrad, Šo-
štanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno
varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno
obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje
hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti polu-
letno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hra-
nilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako
da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje

na zemljiško varnost

— po 5%. —

Hranilnica posluje s strankaim vsak torek in
petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kura-
torjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev
in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih
sodiščih.